

Facebook, Twitter và cách m ng th gi i

K t qu cu c b u c đ a ph ng v i s v n l n c a đ ng c c h u M t tr n Qu c gia và th t b i c a đ ng c m quy n UMP chi m trang nh t c a các báo Pháp ra ngày hôm nay.

Nh t báo cánh t Libération đ ng nh bà Marine Le Pen, ch t ch đ ng này và ch y t a "L i c nh báo", còn t báo thân h u Le Figaro cho là s c tri không đi b u m c k l c làm cho th ng l i c a cánh t ch có giá tr t ng đ i. Đ i v i nh t báo C ng s n L'Humanité, đây là "M t cu c b u c trong b i c nh kh ng ho ng" và ghi nh n M t tr n Qu c gia đã giành đ c m t l ng c tri đ ng k t cánh h u.

Phong trào b u tình đòi dân ch Maroc đã kh i đ u ngày 20/2/2011 theo m t l i kêu g i trên Facebook.
Reuters

Nh t báo công giáo La Croix băn khoăn: " Làm th nào đ đ i phó v i nguy c h t nh n?", t a trên trang nh t.

Tá báo nh&n xét, vi&c xây d&ng các nhà máy đ&n nguyên t& m&i trên th& gi&i s& b& ng&ng l&i, và nh&ng món đ&u t& l&n s& đ& c dành cho vi&c c&ng c& v&n đ& an toàn.

V&n đ& n&ng l&ng nguyên t& cũng chi&m nhi&u trang trên các t& báo khác, bên c&nh đó là h&s& Libya, v&i vi&c phe n&i đ&y đang ti&n thêm v& phía tây cũng đ& c các nh&t báo Pháp chú ý phân tích.

Internet và đ&u tranh dân ch&

“Facebook, Twitter và cách m&ng th& gi&i”, đó là t&a đ& bài phân tích đ&ng trên nh&t báo Le Monde, nh&n đ&nh v& vai trò c&a các m&ng xã h&i trong các cu&c cách m&ng trong th& gi&i & r&p hi&n nay.

Theo tác gi&, trong nh&ng năm 2000, Google, YouTube và Yahoo! đã b& m&t uy tín đ&i v&i m&t thi&u s& nh&ng ng& i s& đ&ng internet có khuynh h&ng chính tr&, do h& chi&u theo các chính ph& đ& c tài khác nhau, trong đó có Trung Qu&c.

Đ& thêm nh&p đ& c vào th& tr&ng Trung Qu&c, Google đã ch&p nh&n các yêu sách c&a các viên ch&c ki&m duy&t. Yahoo! thì đã ti&t l& cho công an Trung Qu&c danh tính c&a m&t nhà ly khai s& đ&ng th& đ&n t& Yahoo. Và nh& v&y, các t&p đoàn internet M& đã mang m&t b& m&t con buôn: nh&ng công ty bình th&ng, s&n sàng làm t&t c& đ& chi&m đ& c th& ph&n.

Danh đ& b&t đ&u đ& c khôi ph&c vào cu&i th&p k&, nh& s& khai sinh c&a các m&ng xã h&i nh& Facebook và Twitter. Đông đ&o các thanh niên có h&c và Tây hóa & các n& c đ& c tài, t& Mi&n Đ&n cho đ&n Iran, đã say mê s& đ&ng các công c& m&i này, coi đây là m&t ph&n không th& thi&u trong cu&c s&ng th&ng nh&t.

H& s& đ&ng các m&ng xã h&i cho m&i ho&t đ&ng, t& chuy&n phù phi&m cho đ&n nghiêm túc.

Facebook và Twitter bắt đầu được thả lả trong cuộc nổi dậy của tuổ i trẻ Iran vào tháng 6 năm 2009.

Các mạng xã hội trở thành công cụ giúp những người phản kháng có thể phối hợp hành động và lôi kéo thêm thành viên mới, đồng thời còn giúp cho thế giới bên ngoài biết được số đàn áp dã man của chính sát.

Oái oăm thay, chính báo chí truyền thông đã giúp cho các mạng xã hội được công nhận và tin tưởng, với một thông tin.

Bức xúc vì không có được các đoạn video do các nguồn chính thức cung cấp, và cũng muốn được tiếp cận là trở trung, hiện đại, các kênh truyền hình tiếng Anh đã cho phát hàng loạt các tin tức và hình ảnh do những người bị u tình gửi qua internet, không hề hền chút vì tất cả đều miễn phí.

Sau này người ta mới biết rằng, thời gian, địa điểm và tên người tham gia đã được đi đi, và một số số kiện đã được dời đến địa chỉ sai lạc.

Dù vậy, Facebook, Twitter, YouTube và các diễn đàn công khai tranh ít tiếng tăm hơn qua số kiện này đã nổi bật lên. Vòng hào quang càng sáng chói với một loạt sáng kiện của chính phủ Mỹ, trong khuôn khổ chiến dịch vì “Tự do internet”.

Vào tháng Giêng năm 2010, Ngoại trưởng Hillary Clinton tuyên bố, tự do lưu chuyển thông tin trên mạng là một mục tiêu chính thức trong chính sách ngoại giao của Hoa Kỳ. Và các mạng xã hội được nâng lên trở thành mũi nhọn trong cuộc tấn công chính phủ, “nền ngoại giao Twitter” đã được khai sinh như thế.

Vị trí các mạng xã hội được khẳng định với các cuộc cách mạng của nhân dân ở khắp nơi trong năm nay. Kể từ khi Iran được lật đổ ở Tunisia, Cairo, những làn sóng này giờ đã tràn ngập thế giới. Các chính khách Mỹ, trong đó có cả ông Obama, một lần nữa đã hoan nghênh vai trò quan trọng của các mạng xã hội trong cuộc cách mạng – và thực ra đây cũng là để quở trách bá cho các công ty Mỹ.

Riêng Google, từ năm 2010 đã lấy lợi nhuận thanh danh khi công khai tài cáo Báo Kinh đã cho đi vì công tin học vào các máy chủ của mình để lấy cắp các thông tin cá nhân của các nhà lý khai.

Google đe dọa sẽ rời bỏ Trung Quốc, nhưng sau đó một thỏa thuận đã nhanh chóng được tìm ra. Đầu năm 2011, lợi có một thành công mới, một nhân viên của Google là Wael Ghonim, một thanh niên Ai Cập là giám đốc tiếp thị khu vực Trung Đông, đã lập một trang Facebook dùng làm nơi cho những người nổi dậy ở Cairo gặp gỡ. Bị bắt giam 11 ngày, khi được trả tự do anh đã trở thành một trong những phát ngôn viên của cuộc nổi dậy Ai Cập.

Ngày nay đã có được vị trí thống lĩnh, những những người lãnh đạo Twitter và Facebook đôi khi còn muốn giữ một hình ảnh như đấu tranh, bằng cách nhắc nhở rằng các mạng xã hội còn phải là nơi giữ trí tuệ nhân.

Một tiêu chuẩn của họ vẫn là giữ tự do cho các nhà giàu, lập khách hàng chủ chi nhất. Từ lợi phải nhìn thấy của báo chí và vai trò của Twitter tại Trung Đông, Biz Stone, một trong những lãnh đạo của mạng này nói rằng, "Twitter là một sân chơi kỹ thuật trung lập".

Những lợi người khen của Washington cũng làm cho Facebook, Twitter và các mạng khác phải nào bị rời, vì không muốn bị xem là công cụ của chính phủ Mỹ.

Trong lúc Nhà Trắng muốn kiểm duyệt và trấn áp khi WikiLeaks tiết lộ các hồ sơ mật, thì cuối năm 2010 Facebook lợi loan báo là tài khoản của WikiLeaks và người sáng lập Julian Assange không bị xóa, cũng không bị kiểm duyệt.

Twitter lợi còn đi xa hơn. Vào cuối năm 2010 công ty này được lợi nh từ một công ty viên liên bang phải chuyển giao nơi dung tài khoản của Julian Assange và ba thành viên khác, đang thời cấm không được báo cho những người này biết. Twitter kháng cáo, và sau đó được phép báo tin cho các nhà hoạt động, những người tháng Ba thì lợi phải thi hành lợi nh cấm.

Bài báo cho biết, với thẩm phán công bố một điều mà những người tôi tin cậy đã thông báo ba lần suy nghĩ: Tất cả những ai ký vào bản quy định về báo cáo khi đăng ký Twitter sẽ phải chấp nhận rõ ràng là chính quyền Mỹ có thể tham khảo các thông tin của mình.

Fukushima và những quan ngại

Tại nhà máy điện nguyên tử Fukushima tiếp tục chiếm đến 5 trang báo khi lần đầu tiên Le Monde.

Tờ báo bày tỏ mối quan ngại trước tình trạng nước bị nhiễm phóng xạ nồng độ cao, gây độc hại cho vùng biển gần đó, bóp nghẹt ngành khai thác hải sản của các địa phương xung quanh nhà máy Fukushima, và những chi phí khổng lồ để ngăn ngừa thảm họa.

Tuy vậy, công ty Osmos của Pháp, đến nay đã trang bị cho 300 công trình Nhật học để giám sát bằng sóng siêu âm cho biết là các tòa nhà, các cây cầu và hệ thống giao thông của Nhật vẫn đang vững. Dù biết là, biển đang nuốt chửng các kiến trúc này và không biết sẽ sụp đổ hay rạn nứt, chúng tôi chờ đợi những tiêu chuẩn xây dựng chung để ngăn chặn thảm họa, như đó mà việc tái thiết sẽ ít tốn kém hơn.

Có điều, nhà máy điện nguyên tử Fukushima lại không được trang bị hệ thống quan sát trên. Le Monde cũng phản ánh nỗi bất bình của người dân Nhật, và có được rất ít thông tin, khi họ đến để khám phá về bất tay giữa chính phủ và các tập đoàn hạt nhân.

Sự ảnh hưởng chính sách đến hạt nhân

Phong trào kinh tế của Le Figaro đã công bố một « Tổng lại của điện nguyên tử đang bùng nổ trở lại »: Tại nhà máy Fukushima làm cho nhiều quốc gia đang phải xem xét lại chính sách nguyên tử phục vụ mục đích dân sự của mình.

Điều đó là Đức, chỉ bốn ngày sau trận động đất, bà Angela Merkel đã loan báo đóng cửa ít nhất

ba tháng b&y nhà máy đßn nguyên t& cũ k& nh&t.

Nßc Ý v&n đßnh tái thúc đ&y chßng trình h&t nh&n đã b& ng&ng cách đây h&n 20 năm, nay l&i đ&i thêm m&t năm n&a, còn Th&y Sĩ cho bi&t s& xem xét nhi&u h&ng.

Trong khi, theo l&i ông William Ramsay, giám đ&c chßng trình năng l&ng c&a Vi&n Quan h& Quốc t& Pháp, thì ngày 10/3, ch& m&t ngày trßc th&m h&a, các nßc Hoa K&, Tây Ban Nha, Anh, Ý đ&u h&m h& mu&n tái l&p năng l&ng nguyên t&, và các qu&c gia m&i tr&i đ&y chen chúc t&i C& quan Năng l&ng Nguyên t& Quốc t& Vienna đ& xin tr& giúp ti&n hành chßng trình h&t nh&n.

Theo chuyên gia trên, thì gi& đây s& có 11, 12 nßc v&n ti&p t&c mu&n có đßn nguyên t&.

D& lu&n t&i các nßc đang phát tri&n v&n ch&a hi&u bi&t đ&y đ& v& v&n đ& này, h&n n&a h& đang đối năng l&ng, đ&c bi&t là Trung Quốc.

Còn t&i các qu&c gia dân ch&, thì công lu&n s& là y&u t& quy&t đ&nh cho vi&c ch&n l&a ngu&n năng l&ng, và phßng cách duy nh&t đ& tr&n an công chúng là áp đ&ng các tiêu chu&n qu&c t& th&c s& v& an toàn. Nh& v&y giá m&t kilowatt đßn nguyên t& s& tăng lên, có th& làm cho các nßc có ngu&n năng l&ng b& sung s& ph&i cân nh&c.

Ông Robert Kelley, chuyên gia v& an toàn h&t nh&n, c& v&n cho các nßc châu Á đang mu&n xây d&ng nhà máy đßn nguyên t& nh&n xét, hi&u &ng Fukushima đã có th& nh&n th&y.

Ai C&p đã t&m ng&ng vi&c g&i th&u xây d&ng nhà máy đßn h&t nh&n đ&u tiên. T&i Đông Nam Á, Vi&t Nam và Malaysia nói r&ng không thay đ&i k& ho&ch, nh&ng các nßc châu Á hi&n đang h&ng đ&n vi&c mua các lò ph&n &ng hi&n đ&i h&n, an toàn h&n.

Theo ông, đa s& các nßc này có r&t ít kinh nghi&m, h& c&n 10 năm đ& xây d&ng các nhà máy đßn nguyên t& và cũng ng&n &y năm đ& có đßc đ&i ngũ các k& thu&t viên h&t nh&n có năng l&c

cũng như kinh nghiệm. Đây sẽ là thử thách lớn nhất của các quốc gia này trong năm 2020.

Libya: Giải pháp chính trị?

Về tình hình Libya, Le Monde chú ý đến việc tìm kiếm “mô hình giải pháp chính trị”. Chỉ cần nhìn quân sự ở Libya đã được tiến hành ngay trong khi xác định được các bên chủ huy và mục đích chính trị.

Nay thì đã thành một quan chủ huy sẽ là NATO – một nhóm các quốc gia Pháp trong chính quyền Obama, và không muốn can thiệp vào thế giới ở phía bên kia.

Còn mục tiêu chính trị vẫn còn mơ hồ. Đây là lý do ưu tiên chiến tranh được tiến hành không nhằm vào một dân tộc đang bị đe dọa, mà là một cuộc chiến có mục đích “nhân đạo” mang tính ngăn ngừa – ít nhất là để tránh được một cuộc thảm sát ở thành phố Benghazi.

Làm thế nào để ra khỏi cuộc khủng hoảng sau đó? Khác với năm 1999, NATO chỉ không kích sau khi từng tấn công Serbia để chỉ giải pháp chính trị được đề nghị cho Kosovo, lần này tại Libya, các nước tham gia chưa có kế hoạch nào trong đó.

Mọi người đều hy vọng cuộc chiến sẽ sớm chấm dứt, nhưng phe nào đi đầu thì quá chậm. Phe này ô nhiễm, chấp vạ, chưa hẳn đem đến những đóng góp vai trò cốt lõi trong chính quyền tiếp theo.

Paris hy vọng Liên đoàn Ả Rập sẽ hỗ trợ được, tìm ra được một nhân vật Ả Rập có thể giúp tiến hành đàm phán giữa những người ở Libya, chỉ không kể về việc gì ở Liên hiệp châu Phi. La Croix cho biết thêm một thông tin: châu Âu đã dành 2.000 “hàng ngàn vì dân chúng” trị giá 50 triệu euro để đào tạo các trí thức Ả Rập.

Tác Giả: Th y My

Thứ Hai, 28 Tháng 3 Năm 2011 21:47
